

Visiestuk 2 parochies

v. 1.2. 20 maart 2023

Een (t)huis voor iedereen

(vgl. Joh. 14, 2-3: In het huis van mijn Vader zijn vele woningen)

1. Onze missie en visie:

“Ik denk weleens: er zou een bordje aan de parochiekerken moeten hangen met GRATIS TOEGANG erop. Parochies moeten hechte gemeenschappen zijn, zonder bureaucratie, waarin de mensen centraal staan. Waar de gaven van de sacramenten gevonden worden. Ze moeten weer scholen van dienstbaarheid en vrijgevigheid worden, en met hun deuren open voor iedereen die uitgesloten worden en voor hen die erbij horen...voor iedereen. Parochies zijn geen exclusieve club, die het gevoel geven van tot een bepaalde sociale groep te horen.

Alsjeblieft, laten we moedig zijn.

Laten we allemaal nadenken over de stijl van onze parochie. Laten we bidden dat de parochies door de verbondenheid - de verbondenheid van de mensen, de kerkelijke verbondenheid- centraal te stellen, steeds meer gemeenschappen worden van geloof, broederschap en gastvrijheid voor de meest behoeftigen”.

Paus Franciscus

[Gebedsintentie van de paus februari 2023: voor de parochies | Kerknet](#)

De kernwoorden uit deze missie en visie zijn:

- Toegankelijk en gastvrij:
*Waar ervaren mensen drempels om in onze parochie mee te doen? En hoe kunnen we die drempels wegnemen?
Hoe presenteren we ons in de samenleving? Hoe kunnen we (beter) gekend worden als een “place to be or to belong”?*
- Mensen staan centraal – geen bureaucratie
*Zijn wij als parochie goed te vinden en goed bereikbaar?
Hoe gaan wij in op de vragen van mensen die ons gesteld worden?
Hoe scheppen wij “ruimte voor iedereen” en staan we tegelijk voor de visie van de Kerk?*
- Gaven van de sacramenten
In het ontvangen van de sacramenten worden God en mens op bijzondere wijze met elkaar verbonden. Het blijft een kernopdracht voor de parochie om de Eucharistie, en de sacramenten op bijzondere scharniermomenten in het leven, voor mensen beschikbaar en bereikbaar te houden.

- School van dienstbaarheid en vrijgevigheid:

In navolging van Jezus Christus leven we niet voor eigen gemak en gewin. Als christenen ligt onze rijkdom in hoe we de wereld en de mensen om ons heen kunnen opbouwen. Dan leiden we een vruchtbaar gelovig leven. "Aan de vruchten herken je de boom" (Lc. 5, 43-44; Mt. 7,15-20). Is onze geloofsgemeenschap een oefenplaats voor dienstbaarheid en vrijgevigheid? Leren we in onze kring hoe we de nood kunnen lenigen van hen die kwetsbaar zijn en buitengesloten worden? Spreken we hierover met elkaar, en helpen en onderwijzen we elkaar om hierin te groeien? Zetten we onze woorden ook om in daden?

- Geloof – broeder/zusterschap (= verbondenheid) – gastvrijheid

Zijn wij herkenbaar als gelovige mensen? Wat is daar voor nodig? (vgl. Hand. 2, 41-47)

Beleven wij alle mensen om ons heen als broeders en zusters, kinderen van dezelfde Vader? Of zijn er (groepen) mensen die wij niet "zien" en naar wie we ook niet "omzien"?

Is iedere mens welkom in ons midden? Voor wie houden wij de deur dicht, of is de drempel te hoog? Hoe kunnen wij ruimte scheppen zodat onze parochie een huis voor iedereen is?

- Houding: wat is onze stijl? En: "laten we moedig zijn"

Wat vraagt onze moed in de komende tijd? Samen werken aan een cultuur van moedig zijn om beslissingen te nemen om de verbondenheid tussen mensen centraal te stellen. Moed om met elkaar na te denken welke stijl van omgaan met elkaar we hanteren. Dat gaat om parochianen onderling, tussen werkgroepen, in en tussen besturen en pastoraal team.

2. Naar aanleiding van deze kernwoorden willen wij* de komende vijf jaar inzetten op:

(*) pt, pb's en lokale gemeenschappen

Onderstaande volgorde is niet willekeurig, maar geeft aan waar wij verwachten de meeste winst te kunnen halen als het gaat om het verwezenlijken van onze missie en visie.

1. toegankelijkheid en gastvrijheid:

- We richten de blik naar buiten en laten ons aanspreken door mensen die op zoek zijn, maar minder tot onze vaste kern van kerkgangers en parochianen behoren.

- We gaan voor open deuren en lage drempels in onze kerken, kapellen en parochiecentra (zowel letterlijk als figuurlijk):

* In onze vieringen en activiteiten betrekken we mensen die minder bekend zijn bij/met ons. We doen ons best contact te maken en hen te leren kennen.

* De liturgie maken we toegankelijk voor mensen die minder vertrouwd zijn met de kerk; denk bijv. aan taalgebruik en uitleg van de regels van het "spel".

* Bij activiteiten geldt dat thema's eigentijds en aansprekend moeten zijn.

* We zetten in op maximaal gebruik van het kerkgebouw, ook voor andere activiteiten dan vieringen.

- We verbeteren onze communicatie naar de samenleving; in de buurt kennen ze ons en we laten ons aanspreken door wat vanuit de samenleving op ons af komt.

- We zetten in op efficiënte ondersteuning wat betreft bestuur, administratie en communicatie.

2. mensen centraal:

- Ons uitgangspunt is: iedere mens, parochiaan of niet, is door God gekend en bemind als uniek en waardevol. Daarom zijn mensen bij ons geen nummer.

- Daarom ook is in ons midden *ruimte voor diversiteit* van mensen en schrijven we hen niet af, ook als hun keuzes niet de onze zijn. D.w.z.: elke vraag mag gesteld en wordt objectief op haalbaarheid en draagvlak onderzocht. Geen reacties als: "dat doen we nooit- of altijd al zo".

- In het pastoraat staan we naast mensen en lopen we zover mee als we kunnen. Ieder mens hoort erbij, en mag ten volle meedoen. We nemen de kaders vanuit kerkelijk recht en beleid zo ruim mogelijk.

- We zetten in op goede bereikbaarheid van (lokale) gemeenschappen, bestuur en pastoraal team voor ieder die de parochie zoekt, of een vraag wil voorleggen.

- We gaan voor heldere communicatie intern en onderling; mensen worden niet van het kastje naar de muur gestuurd, maar geholpen.

3. Houding en stijl:

- Bewustwording en verbetering van onze houding en stijl is misschien wel de grootste uitdaging....

- We bevorderen het synodaal gesprek op verschillende niveaus in de parochie – we bevragen elkaar, en luisteren naar elkaar en naar wat mensen beweegt en bezighoudt; we zetten in op dialoog, maar met respect voor ieders eigen rol, taak en verantwoordelijkheid.

- We gaan moeilijke keuzes niet uit de weg. Bv. in de begeleiding van de noodzakelijke krimp in onze parochie-organisatie. Het betekent ook: "Kill your darlings (en verlies je niet in achterhoedegevechten)."

- We durven experimenteren en buiten de gebaande paden gaan, als dat onze missie en visie dient. We hebben lef.

- We zijn open en nieuwsgierig naar wat anderen beweegt.

4. Geloof – broeder- en zusterschap – verbondenheid (en gastvrijheid)

- Lokaal organiseren en versterken we de pastorale nabijheid lokaal ("omzien naar elkaar"). We zijn immers elkaars hoeder. De vraag van elke locatie en PT zou moeten zijn: "hoe verbinden we mensen onderling en met de geloofsgemeenschap als geheel?"

- We werken samen aan het ontwikkelen van de netwerkstructuur binnen de parochies, ieder in de eigen regio, waardoor parochianen elkaar over de grenzen van de lokale gemeenschap weten te vinden en elkaars gastvrijheid kunnen versterken.
- Lokale activiteiten worden gedragen door parochianen vanuit de gedachte dat zij weten wat lokaal gewenst en nodig is en daar zelf verantwoordelijkheid voor kunnen en willen nemen tot opbouw van de eigen gemeenschap.
- Vanwege de te verwachten krimp in het pastorale team is het van belang parochianen toe te rusten die in de toekomst onder leiding van de pastoor kunnen meewerken op meer terreinen van het kerkelijk leven, zoals bv. de diaconie en de catechese. Bevorderen dat parochianen daarin eigen verantwoordelijkheid nemen.

5. School van dienstbaarheid en vrijgevigheid:

- In stilte (in het verborgene) gebeurt veel goeds; parochianen staan voor elkaar klaar, en zetten zich in voor sociale organisaties in de maatschappij. Maar binnen de parochie is dit vaak niet goed in beeld. Het is zaak beter in beeld te krijgen waar mensen betrokken zijn en waar we als parochie kunnen versterken en aanvullen.
- We willen meer present zijn in onze leefomgeving voor andere geloofsgemeenschappen, maatschappelijke organisaties en de burgerlijke overheid als een partner om mee samen te werken. We kunnen, met hoofd, hart en onze handen, een positieve bijdrage leveren aan het lenigen van noden in onze samenleving.
- Dienstbaarheid en vrijgevigheid oefen je in het klein, bijv. in de eigen geloofsgemeenschap. In het omzien naar elkaar, het voor elkaar klaar staan en elkaar helpen (zie ook: "mensen centraal" en "broeder- en zusterschap).

6. Gaven van de sacramenten:

- Vanzelfsprekend zien we het als een belangrijke taak om het kernprogramma van de parochie, minstens in de eucharistische centra, te verstevigen zodat mensen de Eucharistie kunnen meevieren, de sacramenten kunnen ontvangen, en het geloof leren en vieren.
- We geven dit programma zodanig vorm dat mensen zich uitgenodigd voelen om mee te doen, en het weten te vinden. Daarbij hebben we bijzondere aandacht voor jeugd en jongeren omdat zij onze toekomst zijn.
- We doordenken het vieren van ons geloof, de liturgie in het weekend en doordeweeks, opnieuw met het oog op de toekomst. Hoe, door wie en waar kan er liturgie gevierd (blijven) worden?
- We zijn aanwezig bij scharniermomenten in het leven en geven daar (liturgisch) vorm aan. Dit blijft het hart van het pastoraat, evenals pastoraal bezoek aan zieken en anderen die in crisis zijn.
- We dragen zorg voor de toerusting van parochianen op het gebied van de (sacramenten)catechese.